

Berendsen) og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Keiser-Nielsen), at enhver Reklame, som refererer sig til Bonusudbetaling, skal være ledsaget af en Oplysning om, hvor store Beløb der hidtil af dette Selskab er udbetalt i Bonus.

Som ærede Medlemmer vil erindre, var det i Lovforslaget, saaledes som det modtoges fra Landstinget, bestemt, at den Frist, inden hvilken den Forsikring skulde være tegnet, som Staten skulde være berettiget til at modtage fra den private Forsikringstager, skulde være 1 Aar. Dette er forandret i Ændringsforslag Nr. 20 til 5 Aar; idet man maa erkende, at naar det overhovedet er nødvendigt vedvarende at give Statsanstalten et Monopol paa dette Omraade, er 1 Aar utilfredsstillende, thi saa tillader det i alt for stort Omfang den paagældende Forsikringstager forud at indrette sig derpaa. Naar f. Eks., som det meget hyppigt er Tilfældet, en Embedsmand skal have en højere Forsikring som Følge af, at han vil faa Alderstillæg, hvad han meget vel ved forud, navnlig naar det kun er 1 Aar forud, der er Tale om, vil han kunne tegne Forsikring det Aar før og paa denne Maade faa den anerkendt. En anden Forandring bestaar deri, at det ikke mere skal være overladt til Finansministeren at bedømme, hvorvidt han vil tage en saadan Forsikring eller ikke. Det har nemlig ved nærmere Overvejelse vist sig, at der er visse af disse Forhold, der ikke kommer for Finansministeren, saaledes bliver de gejstlige Embedsmænds Enkeforsørgelse ikke behandlet af Finansministeren, men af Kultusministeren, derfor har man strøget Ordet „Finansministeren” og indsat Fagministeren; idet der nu bruges Udtrykket: den Minister, under hvem Enkeforsørgelsens Ordning hører. Endelig har man frafaldet den Bestemmelse, at der skal afgives en Erklæring over Sagen af Forsikringsraadet. Det viste sig nemlig, at man hermed ikke tænkte sig, at Forsikringsraadet skulde afgive et Skøn over, hvorvidt det paagældende Selskab var solidt, men kun skulde bedømme, om selve Forsikringen var tilstrækkelig og i Overensstemmelse med den, der fordres af Lovgivningen som Sikkerhed for den paagældende Forsørgelse. Dette er et Spørgsmaal, der lige saa godt kan afgøres af det paagældende Ministerium, og man har derfor anset det for heldigt baade for Sagen og for Forsikringsraadet, at det helt blev fri for at have med denne Sag at gøre. Ogsaa dette Ændringsforslag er som

alle de øvrige af Udvalget stillede accepteret af den højtærede Minister.

Ændringsforslagene Nr. 22, 23, 24 og 26 angaar de forskellige Bødebestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget § 57. For Udvalget er Formaalet at føre denne Paragraf, for saa vidt angaar Bødebestemmelserne, tilbage til Ministeriets oprindelige Formulering, idet Udvalget mener, at der ved den Behandling, den har været Genstand for, var kommet forskellige uheldige Forhold og Urimeligheder ind. Man har derfor anset det for bedst at genoptage det af Ministeriet foreslaaede Ændringsforslag under Nr. 27 til samme Paragraf er en Realitetsændring. I Lovforslaget, som det forelaa for Folketinget ved første Behandling, hed det, at Indenrigsministeren foranlediger Tiltale efter Indstilling fra Forsikringsraadet og bestemmer efter Overtrædelsens Betydning, om Sagen vil være at behandle som Justitssag eller som offentlig Politisag. Det har man anset for mindre heldigt, og jeg tror, at man der med Rette kan støtte sig paa Erfaringen. Det viser sig, at det ikke er saa let for Forsikringsraadet at have med disse Sager at gøre, og Udvalget har derfor ment, at det vilde være rigtigere at lade denne Paa-tale tilkomme det offentlige i Almindelighed, saa at Sagerne skal behandles som Politisager, medmindre Indenrigsministeren bestemmer, at de skal behandles som Justitssager.

Hermed har jeg omtalt en Række af de mindre betydningsfulde og mindre principvigtige Ændringsforslag, som Udvalget har stillet. Hovedspørgsmaalene vedrørende dette Lovforslag indeholdes imidlertid i § 19, og til § 19 refererer sig Ændringsforslag Nr. 8 og det dertil stillede Undeændringsforslag Nr. 9. Diskussionen om de Forandringer, der her foreslaas, har optaget den meste Tid i Udvalget. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme meget ind paa de paagældende Realiteter, som jeg omtalte udførligt ved første Behandling; jeg skal kun henvise til Betænkningen, hvori Udvalgets Flertal har fremstillet de Momenter, der har haft væsentlig Betydning for dets Syn paa denne Sag, og hvori et Mindretal, bestaaende af de ærede Medlemmer for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) og Maribo Amts 5te Valgkreds (Keiser-Nielsen), har gjort Flertallets Fremstilling til Genstand for Modbemærkninger. Jeg tror, at disse Spørgsmaal er af en saa teknisk Art, at det neppe fører til noget paa Sagens nuværende Stand-